

Пише:
Ненад Стевовић

У питомој војвођанској равници, на обалама ријека Тамиша и Брзаве, на самој граници са Румунијом налази се Сечањ, општинско и културно средиште тог дијела Баната у у којем се чува антифашистичка традиција и свијетли ликови револуције

Чачанском партизанском одреду, а након ослобођења Чачка постављен је за команданта одбране града. После Прве непријатељске офанзиве и повлачења главнине партизанских снага у Санџак, одлуком Врховног штаба НОПО Југославије, новембра 1941. године, упућен је у билећки срез. У децембру исте године постављен је за команданта Билећког партизанског батаљона. Омиљени командант увијек је био у првим борбеним редовима. Након подвига у акцији код села Чепелице, на путу Требиње – Билећа, и исказане изузетне личне храбрости када је са неколицином бораца одлучио ток битке, Томановић је постављен за команданта Штаба сектора Би-

Херој из слободарског Велимља

У прошлости највећи печат овом крају дала је Марија Терезија, када Сечањ са околином улази у састав Торонталске жупаније (1779). Између два свјетска рата најбројније становништво били су Њемци, али се након Другог свјетског рата етничка структура становништва у потпуности мијења доласком горштака из Херцеговине, Босне, Лике, Македоније и са Косова. Услијед ове етничке шароликости укрштају се разни обичаји, језици и културе и друштвени живот постаје специфичан и пун разноликости и противрјечности.

Да ово мјесто одише антифашизмом говори чињеница да главна улица носи назив Партизански пут, а од укупно двадестак улица ту су и оне које носе имена народних хероја из Црне Горе Влада Томановића и Саве Ковачевића. Центар овог живописног насеља краси биста народног хероја Влада Томановића коју су колонисти из Херцеговине подигли у знак сјећања и поштовања на легендарног ратног команданта у херцеговачком крају.

Владимир Влада Томановић је рођен 15. јануара 1907. године у селу Велимље код Никшића у сиромашној сељачкој

породици. Био је изузетно надарен за школу, па је и поред слабог имовног стања својих родитеља, након завршене гимназије у Сарајеву уписао и у року завршио Правни факултет у Београду. Током школовања сам се издржавао радећи физичке послове и дајући часове ђацима из имућнијих породица. Прво запослење добија као судски приправник у Сенти, а године 1939. постављен је за судију Окружног суда у Суботици, а затим и за државног јавног тужиоца. У Суботици је уочи рата био повезан са партијском ћелијом КПЈ коју су формирали Цетињани Крсто Попивоца и Радоје Вујошевић.

Након Априлског рата, напуштио је Бачку и отишао у Чачак где се повезао са мјесном организацијом КПЈ и активно учествовао у припремама оружаног устанка. Био је командир чете у

лећа-Требиње, а у фебруару 1942. је примљен у чланство КПЈ.

Као замјеник команданта Десете херцеговачке бригаде учествовао је у борбама широм Херцеговине, западне и централне Босне, на Купресу, око Посушја и Имотског, Јајца, Бусоваче и Вакуфа, око Турбета и Жепча. У бици за Прозор успјешно је командовао нападом на град. Током марта и априла 1943. године водио је тешке борбе са црногорским и херцеговачким четницима на обалама Неретве и око Невесиња и Гацка, а од средине маја исте године његова бригада је имала жестоке борбе са њемачком СС дивизијом „Принц Еуген“.

Влада Томановић је погинуо од непријатељске минобацачке гранате 2. јуна 1943. године, у борбама на планини Јаворку као командант Првог батаљона Десете херцеговачке бригаде. Указом АВНОЈ-а, од 26. јула 1945. године, међу првим борцима Народноослободилачке војске, проглашен је за народног хероја.

Сјећање на легендарног јунака Влада Томановића живи и 75 година након његове погибије, далеко од родног Велимља и Црне Горе, у малом насељу Сечањ на граници Србије и Румуније.